

† CASIAN

din darul lui Dumnezeu, Arhiepiscop al Dunării de Jos,

Preacuviosului cin monahal, Preacucernicilor preoți,

iubiților credincioși și credincioase

din Arhiepiscopia noastră,

har, pace și ajutor ceresc pentru sănătate

în plină încercare de pandemie,

iar de la smerenia noastră, arhieresti binecuvântări.

Preaiubiți frați și slujitori,

Dragi creștini și creștine,

Am ajuns, iată, cu ajutorul Domnului, cei mai mulți sănătoși, cu toate provocările și suferințele, la limanul evenimentului unic, singurul „nou sub soare“! Este actualizarea Nașterii Domnului, Mântuitorul și Vindecătorul omenirii, „Dumnezeu adevărat din Dumnezeu adevărat“¹ și om adevărat, „născut, nu făcut“,² din Sfânta Fecioară Maria, „pentru noi, oamenii și pentru a noastră mântuire“³.

Domnul Iisus Hristos primește trimiterea Sa în lume, prin întrupare, din iubirea fără margini a Părintelui ceresc: „Dumnezeu așa a iubit lumea, încât pe Fiul Său Cel Unul-Născut L-a dat, ca

---

1. Crezul creștin-ortodox, art. 2.

2. Crezul creștin-ortodox, art. 2.

3. Crezul creștin-ortodox, art. 3.

oricine crede în El să nu piară, ci să aibă viață veșnică⁴. El vine blând, smerit, nevăzut de oameni, în noaptea sfântă – începutul mântuirii noastre, însoțit de coruri îngerești care au oferit mesajul Întrupării Sale: „Slavă întru cei de sus lui Dumnezeu și pe pământ pace, între oameni bunăvoire!”⁵. Domnul cerului și al pământului nu caută loc în casele omenești, deoarece are Casă vie, curată, sfântă și primitoare pe Sfânta Fecioară Maria. Ea devine astfel și Maica lui Dumnezeu după trup, dar și „Palat al Duhului Sfânt“, „Biserica vie“ și „spital“ al cereștii vindecări de rănilor păcatului și ale bolilor sufletești și trupești. Omeneste însă, Nașterea Fiului lui Dumnezeu are loc la „plinirea vremii“⁶, într-o peșteră sărăcăcioasă, a vitelor, de pe câmpul cetății smerite Betleem. Legătura dintre sensul numelui locului, adică acela de „casă a pâinii“ și Persoana Fiului lui Dumnezeu este profundă. Mai întâi, Maica Domnului este, duhovnicește, „cuptorul“ în care s-a copt pâinea vieții: „Cu adevărat, Maica lui Dumnezeu, în pântecul tău S-a copt Pâinea cea dumnezeiască a Vieții...“⁷, iar Fiul lui Dumnezeu, Care a primit trup omenesc, este real „Pâinea cea vie, care S-a pogorât din cer.“⁸ Domnul S-a născut și rămâne Dumnezeu și om, pentru a-l aduce pe om înapoi, în apropierea brațelor părintești. Îl curățește, îl înobilează, îl sfințește, îl hrănește, cerește și pământește, cu „pâinea cea cerească“⁹, Trupul Său euharistic, dar și cu „pâinea noastră cea de toate zilele“¹⁰, adăpostindu-l în noua

---

4. Ioan 3, 16.

5. Luca 2, 14.

6. Galateni 4, 4.

7. Canonul Sfintei Împărtășiri, Cântarea a 8-a.

8. Ioan 6, 51.

9. „Pâinea cea cerească și paharul vieții gustați...“, la Dumnezeiasca Liturghie a Darurilor înainte-sfințite numită și a Sfântului Grigorie Dialogul, în: *Liturghier*, Editura Institutului Biblic și de Misiune Ortodoxă, București, 2012, p. 325.

10. Matei 6, 11.

Sa „peșteră“, tot casa cerească și pământească a „hranei cerești“ și omenești, sfânta biserică.

Dar, mai presus de toate, ceea ce se cuvine a înțelege în zilele noastre de încercare, de boală și de suferință este tocmai legătura dintre peștera de la Betleem și locul din sufletele noastre: lăcașul tainic dinăuntru al fiecăruia dintre noi, „Betleemul“ umanizat și sfințit! Acest „lăuntru“ sau „înălăuntru“ ne conduce spre o construcție și sufletească și trupească, realizată prin cooperarea dintre voia lui Dumnezeu și a noastră. Locul Domnului nostru Iisus Hristos în „casa“ sufletului nostru este taina mare și sfântă a legăturii dintre Fiul lui Dumnezeu și frații Săi mai mici, toți preferați de Tatăl ceresc pentru a le oferi semnul real al iubirii Sale.

Casa lăuntrică, sufletească, a omului este o biserică pe care Sfântul Apostol Pavel o apreciază în mod deosebit: „Voi sunteți templu al lui Dumnezeu și (...) Duhul lui Dumnezeu locuiește în voi“¹¹. În acest înțeles duhovnicesc, și-n sufletele devenite „biserici“ se naște mistic, iconic, Domnul: „O, copiii mei, pentru care sufăr iarăși durerile nașterii, până ce Hristos va lua chip în voi!“¹². Când oferim ospitalitate lăuntrică Fiului lui Dumnezeu, în „peștera noului Betleem“, **devenim gazdele Lui**: în Hristos „locuiește, trupește, toată plinătatea Dumnezeirii și sunteți deplini întru El“¹³.

Iubiților,

Ce altă mângâiere reală, apropiată de năzuințele noastre concrete, în pandemie, poate să fie în lumea noastră trecătoare, dacă nu deschiderea „ușii“ sufletești, cu generozitate, pentru a-L primi pe Fiul lui Dumnezeu,

---

11. I Corinteni 3, 16.

12. Galateni 4, 19.

13. Coloseni 2, 9-10.

*„Să Se nască
Și să crească,
Să ne mântuiască“?*

Iată de ce, vă rog să stăruim împreună azi, câteva momente, asupra sensului profund adevărat și vindecător de boli sufletești ori trupești al praznicului Nașterii Domnului! Să ne amintim că, în timp de normalitate, accentul acestei mărețe sărbători a creștinătății se orienta mai ales spre bucuria exuberanței omenești. Ne-am concentrat atunci mai mult spre bucuria exteriorizată și spre înțelesurile materiale ale sărbătorii, care uneori a alunecat spre o ușoară secularizare și nu spre trăirea lăuntrică!

Însă, iată, suferința are și ea, într-un anumit fel, un rol pozitiv, când este interpretată înțelept și cu atenție divină și umană. Este o nouă formă a purtării Crucii personale și comunitare. Crucea, fie și-n pandemie, poartă biruința și sănătatea, precum și revenirea la darurile firești ale comuniunii.

Ne este, așadar, de folos trăirea real, duhovnicește și iubitor, filantropic, în familie mai ales, cu **Mântuitorul, Care a venit în lume cu scopul vădit de a clădi locuință în sufletele și-n trupurile noastre. Capătul drumului parcurs de Fiul lui Dumnezeu, Emanuel – Dumnezeu cu noi! – este casa sufletului omului! Acolo se lucrează, tainic, înnoirea, întinerirea spirituală, purificarea de rele și de păcate, iertarea, reconcilierea, unirea cu Dumnezeu și îndumnezeirea, în fond, refacerea sănătății depline, sufletește și omenește.**

„Nu mai trăiesc eu – singur și înfricoșat – s.n., ci Hristos trăiește în mine!“¹⁴ și viața mea este ascunsă cu Hristos în Duhul Sfânt, este sensul lăuntric și comunitar al sărbătorii Nașterii Domnului! Nu doar o zi măsurată cu ceasornicul, cu daruri de haine și de mâncăruri doar, ci Hristos în noi, pentru ca

---

14. Galateni 2, 20.

și între noi să aibă locaș **tot omul**. Orice om! **Dar mai ales cu bolnavul, străinul, copilul, vârstnicul, săracul, bogatul, muribundul, cu cel ce s-a născut acum în maternitate și cu cel ce n-are pe nimeni dintre noi în cea mai cumplită „gheară“, cea a trecerii din lumea aceasta. În ei și cu ei este Hristos!**

Betleemul este la noi, în viziunea populară a melosului duios al colindătorilor, „colo jos“! Nu doar Sus, ci și „colo jos“! Aceasta înseamnă că este în căderi, în dureri, în necazuri, în singurătate! Acolo trebuie să alergăm și lăuntric, prin rugăciune, prin comunicare, dar mai ales să ajutăm prin filantropia vindecătoare de izolare. Sunt limite medicale și în boală, ca în orice lucrare omenească. Sunt, însă, oameni-eroi care sar și în foc pentru a nu se arde mai mulți. Sunt oameni care se apropie de semenii contagiați de virus și Dumnezeu **din ei**, nu doar dintre ei, îi apără, îi încurajează, îi salvează! **Adevăratele minuni sunt realități evidente interioare, nu exterioare! Nu spectaculoase! Nu de imagine! Nu de promovare! Sunt „mâinile prelungite“ ale Fiului și ale Duhului Sfânt, prin cei ce sunt gata, din convingeri lăuntrice profunde, să fie vindecători și nu vindicativi!** Toate pornesc, așadar, dinăuntru nostru! Dar nu orice lăuntru este și vindecător! Doar acolo unde-i Doctorul Hristos! Acolo este tainica întâlnire cu Hristos, cu Maica Domnului și cu toți sfinții. Tot astfel, în interiorul căsuței modeste țărănești, „spațiu al veșniciei“ în sat (L. Blaga), se întâlnește Hristos Domnul cu poporul Său! De aceea i-a dat Maicii Sale țara aceasta, România – „Grădina Maicii Domnului“! Niciunde, după 2000 de ani, nu răsună mai îngerește imnul:

„Hristos Se naște, măriți-L!

Hristos din ceruri, întâmpinați-L!

Hristos pe pământ, înalțați-vă“!

(Sf. Grigorie Teologul)

ca „*La Betleem colo-n jos*“,
„*Casa să v-o măturați,*
Masa să v-o încărcați“,
„*Că umblăm și colindăm*
Și pe Domnul laudăm“

(Colinde românești)

Nașterea Domnului la români este, deci, și redescoperirea „bisericii-case“ devenite tot **Betleem, unde copiii sunt icoanele îngerilor, iar părinții și bunicii, la masă cu ei, sunt icoana bunătații, a generozității, dar și a sănătății sufletești și trupești!**

Este timpul reșezării noastre, comunitar și filantropic, în familie și-n casă, așa cum au făcut și bunii și străbunii noștri, care în absența tehnologiei medicale din modernitate, au biruit pandemii, războaie, sărăcie și necazuri, cu dârzenie și bărbăție, prin credință puternică, prin rugăciune personală și comunitară, la biserică și în casă, precum și-n tot timpul și locul.

Fraților,

„Creștinismul crede (este și arată – s.n.) că orice altă unire cu Dumnezeu, deci una care nu se realizează prin Hristos și în Hristos, este o iluzie. Căci Iisus Hristos este singurul «Mijlocitor» pe Care L-a dat Dumnezeu oamenilor ca scară spre Sine. «Și printr-Însul (a binevoit) toate cu Sine să le împace, fie cele de pe pământ, fie cele din ceruri, făcând pace prin El, prin Sângele Crucii Sale» (Coloseni 1, 20). «Că prin El avem și unii și alții apropierea către Tatăl, într-un Duh» (Efeseni 2, 18)¹⁵.

Privindu-ne unii pe alții, cei mai mulți azi preocupați și de realitățile dinăuntru nostru purificat de Hristos Domnul la sâr-

---

15. Pr. prof. Dumitru STĂNILOAE, *Teologia Ascetică și Mistică Ortodoxă*, Editura Basilica, București, 2010, coperta IV.

bătoarea Nașterii Sale și-n „peștera“ noastră sufletească, și-n familie, acasă ori în lumea mare, uneori bătrâni și singuri, în căsuța singuratică, în spital, în lucrare cu halat imaculat lângă bolnav, la slujirea de strajă neamului, pe stradă pentru ordine socială, oricine și de oriunde, să primim lumina sacră de dincolo de întunericul efemer și neputincios din pandemie!

Tema cuvântului pastoral de astăzi nu-i, așadar, boala ori moartea, ci Nașterea Domnului Hristos Care renaște în noi, prin credință puternică, prin rugăciune intensă și, mai ales, prin iubirea arătată în faptele filantropice generoase. **Creștinii Nașterii Domnului sunt și „medicii“ propriei sănătăți, prin mai multă atenție în noi și între noi, în casă, pe stradă, dar și în lucrarea de voluntari pentru cei ce nu pot să se ajute singuri. Să-L identificăm real pe Hristos în fiecare om, chiar și în cel care, pe moment, din necunoscute suferințe, Îl neagă! Să-l ajutăm să facă pasul spre Hristos, mai ales când săvârșește și El un bine cât de mic semenului, sănătății, Bisericii, Patriei! Atunci se convertește tainic tot la Izvorul binelui: Hristos!**

Alexia, o elevă minunată, de clasa a VII-a, ne spune tuturor azi că pe Hristos ea L-a găsit „**la o îndoire de genunchi!**“¹⁶ **O lumânare aprinde mii de lumânări și-n loc de garduri între noi, măcar de Crăciun, să facem „poduri vii“, reale, umane, de sănătate, de pace și de bucurie, de speranță în viață și nu de frică de moarte!**

Ce bine ar fi să o ascultăm și să o urmăm și noi: îndoim „genunchiul“ inimii respectuos spre a vă mulțumi sincer tuturor: preoților jertfelnici și harnici din eparhie pentru atâtea fapte ale iubirii de semeni; aceleași mulțumiri credincioșilor atât de darnici și milostivi, tinerilor răbdători care au făcut „universitate și școală“ din familie, medicilor dedicați bolnavilor, tot „preoți“ ai

---

16. Alexia Coman, clasa a VII-a, Școala Slobozia-Conachi, jud. Galați.

sănătății noastre, dascălilor și cu inimă de părinte în mediul on-line și tuturor primitorilor acestui modest îndemn la bucurie lăuntrică pentru a ne apropia, prin faptele iubirii, de Fiul lui Dumnezeu, Hristos-Doctorul sufletelor și al trupurilor noastre.

Să fie, astfel, reale pentru noi toți, de aici și de pretutindeni, pacea, binecuvântarea și iubirea Lui întru noi, iar între noi bună-voire, sănătate și unire în duh și-n concretul vieții de zi cu zi!

Sfintele Sărbători de Crăciun, Bobotează și Anul Nou să ne fie „balsam“ pe rănilor provocate de pandemie și mult curaj sufletesc cu ajutorul Domnului Hristos, în familie, în școală, în biserică, în societate, în lume!

La mulți ani!

Al vostru de tot binele voitor și către Domnul rugător,

† Casian,
Arhiepiscopul Dunării de Jos